

4. Adventná nedeľa A

*Hľa, panna počne a porodí syna
a dá mu meno Emanuel, Boh s nami. (Iz 7,14)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 7,10-14

Pán prehovoril k Achazovi: "Žiadaj znamenie od Pána, svojho Boha. Žiadaj ho, či v hĺbkach podsvetia, alebo hore na výsostiach."
Achaz však povedal: "Nebudem žiadať, nebudem pokúšať Pána."
A Izaiáš riekol: "Počúvajte teda, Dávidov dom. Nestačí, že obťažujete ľudí, ešte aj môjho Boha obťažujete? A preto vám Pán sám dá znamenie: Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel."

Druhé čítanie

List Rimanom 1,1-7

Pavol, služobník Ježiša Krista, povolaný za apoštola, vybraný hlásať radostnú zvesť, ktorú Boh vopred prisľúbil vo Svätom písme ústami Prorokov o svojom Synovi. Syn podľa tela pochádza z rodu Dávidovho, podľa Ducha svätosti bol ustanovený od vzkriesenia z mŕtvych ako Syn Boží vo svojej moci, on, Ježiš Kristus, náš Pán.

Od neho sme dostali milosť a apoštolský úrad, aby sme na slávu jeho mena všetkých pohanov priviedli k viere, aj vás, pretože aj vás Ježiš Kristus povolal.

Všetkým v Ríme, Bohom milovaným, povolaným ku svätosti: milosť a pokoj vám od Boha nášho Otca a od Pána Ježiša Krista.

Evanjelium

Matúš 1,18-24

Narodenie Ježiša Krista: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Ale skôr, ako by boli začali spolu žiť, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého. Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe. Pojala ho myšlienka prepustiť ju potajomky.

Keď o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne anjel Pána a povedal: "Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej

počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov."

To všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo Pán povedal ústami Proroka: "Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel, čo v preklade znamená: Boh s nami."

Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal anjel Pána, a prijal svoju manželku.

Na zamyslenie

V dnešných čítaniach zo Sv. Písma sa stretávame s dvoma mužmi a s dvoma veľmi odlišnými postojmi k Božím znameniam. Obaja sa nachádzajú čiastočne v politicko-spoločenskej a čiastočne ľudsky náročnej situácii. Obaja sa stretávajú s Božou pomocnou rukou a obaja však reagujú odlišne. V Starom zákone odmieta kráľ Ahas so zdanlivo zbožnými slovami znamenie, ktoré mu ponúka Boh. Uprostred krízy nedôveruje kráľ Ahas v žiadnu Božiu pomoc, čo však nevyjadruje priamymi slovami, ale pod rúškom slov naplnených zdanlivo bázňou Božou a vierou – aj dnes je to častým a obľúbeným spôsobom klamstva medzi nábožnými ľuďmi, ktorí nenachádzajú odvahu, bojovať priamo s Bohom! Ako by sme reagovali my? Problémy, ťažkosti, núdze postihujú každého z nás tým alebo oným spôsobom. Rátame však pritom s Božím znamením, prosíme oň?

Nenechávame sa niekedy pomýliť našou "vierou", ktorá v skutočnosti pochybuje v silu Božieho slova a naše problémy chceme tak riešiť vlastne my sami? Odpoveď odmietajúcu Ahasovu pochybnosť prichádza obratom cez ústa proroka: Boh sa napriek tomu nenechá zastaviť, odradiť a z lásky k Svojmu národu dáva Svoje znamenie.

So svojou nedôverou voči Bohu a jeho rýchlym odmietnutím ponúkaného Božieho znamenia predstavuje Ahas protiklad k rozvážnemu a dôverujúcemu Jozefovi v evanjeliu. Jozef, to je Bohu verný muž. Je to muž, ktorý vážne berie svoje sny a odhaľuje v nich Božie poslanstvo a plány, je to trezlivý a dobrotivý muž, ktorý preukazuje svoj jemnocit. On nám môže byť vzorom a to práve svojou vernosťou, svojou prispôbivosťou: je pripravený na základe jedného sna rátať so zmenami jeho plánov a predstáv a svoj život na novo usporiadať. Je pripravený vziať zodpovednosť bez toho, že by sa začal preto ponosovať na svoj osud. Jozef dá očakávanému dieťaťu meno a zaisť tým rodinu a jej pôvod. Kráčať spolu s Jozefom v ústrety Vianoc môže znamenať, že sa tak ako on necháme vo svojich životných plánoch "vyrušiť" Bohom. Niekedy sa zdá, že Boh vyrušuje, aby nás priviedol v pravde k uzdravujúcemu pokoji. Niekedy je to nevyhnutné tak ako Jozef započúvať sa do nášho vnútra a položiť si otázku: Bože, čo vlastne odo mňa chceš? Božím znamením sú často ľudia, udalosti alebo práve aj sny, to všetko je veľkorysou "zabudnutou Božou rečou" (A. Grün). Na tejto ceste k Vianociam sme vyzývaní k pozornosti pre tieto jemné znamenia uprostred nášho života. Kráčať s Jozefom v ústrety k Vianociam tiež znamená kráčať v dôvere v Emanuela, ktorý je prorocťvom a prísľubom, že Boh je absolútne, dokonale spoľahlivý, je najvernejším zo všetkých priateľov a je sprievodcom, ktorý je stále s nami a pomáha svojím spôsobom, aj keď nerozumieme hneď jeho reči.

A kde sa nachádzame my? Pripúšťame vôbec Božie vedenie v našom živote? Rozhodneme sa pre Ahasov alebo pre Jozefov plán života?